

Thơ về mùa Thu

Trích trong CỎ THƠM số 64 năm 2013

LỤC BÁT MÙA THU

TRĂNG THU   ÁO LỤA VÀNG

Mười ba mười bốn mười lăm   Trời xanh mặc áo lụa vàng
Đêm nay mười sáu ngắm trăng trên đồi   Mùa thu cúc nở cô hàng xóm ơi
Mỗi chân em cứ việc ngồi   Cô em lên xe hoa rồi
Anh xin quý gồi nói lời yêu em   Buồn thay xin có vài lời gọi ai

HOA QUỲNH   XIN CƯỜI

Trăng thu hẹn với hoa quỳnh   Mong xin cười được đầu thu
Qua khung cửa hẹp cuộc tình trăng hoa   Chân chờ chi nữa cho dù chiến tranh
Đừng nhìn vào mắt người ta   Như chuông treo sợi chỉ mảnh
Ngửi mùi hương ấy mới là tâm giao   Không cần ngày tháng tốt lành con ơi

ĐƯỜNG TRẮNG NỬA VÒNG

Con đường là con đường trắng
Quay lui quay tới dửng dăng cũng vui
Cho nhau miếng ngọt miếng bùi
Đêm thu vắng vặc thơm mùi dạ lan

Cứ đi về phía chân trời
Tìm người con gái một thời phương đông
Hiền khô như đậu xanh lòng
Có còn nguyên vẹn nửa vòng phương tây

GIÓ MÙA THU LỤC BÁT... SỐ 24

Gió mùa thu lá mùa thu
Thổi vèo một cái mây mù xôn xao
Gió chiều nào mưa chiều nào
Cuốn theo chiều gió ra sao bây giờ

Em từ lục bát bước ra
Trung thu Chú Cuội Hằng Nga đèn lồng
Mình đi về phía đời thông
Bài thơ gửi gắm tay bông tay mang

PHAN KHÂM

(Maryland)

Autumn Woods

I like the woods
In Autumn
When dry leaves hide the ground,
When the trees are bare
And the wind sweeps by
With a lonesome rushing sound.
I can rustle the leaves
In autumn
And I can make a bed
In the thick dry leaves
That have fallen
From the bare tree
Overhead

James S. Tippett

Rừng Vắng Sang Thu

Thương làm sao rừng xanh nơi chốn vắng
Trời vào Thu xơ xác cảnh hoang tàn
Lá héo khô thoi thóp ngập đường hoang
Cây trụi trụi nắc từng cơn nuôi tiếc
Gió về ngang ru lời buồn da diết
Hồn đơn côi gió thét buốt mây ngàn
Tôi bước đi vọng nghe tiếng thở than
Thu lại đến dòng sâu vương khoé mắt
Gom túi hồn vào lá khô chông chất
Trải thành giường ươm nỗi nhớ dằng dầy
Lá vẫn rơi theo nhịp điệu cuồng say
Cành gãy chết Thu trong tôi trông vắng

Uyên Phương Minh Nguyệt

Nhớ Mẹ chiều thu

*Nhớ thu xưa ... mắt mẹ sầu như lá
Đàn con xa, nhà vắng tiếng cười vang
Những nén hương mẹ thắp mỗi thu vàng
Ngày giỗ bố một mình mâm cơm cúng*

*Cuộc đời mẹ ngàn hy sinh chịu đựng
Chuyện chồng con chôn hết nét xuân thì
Thêm chiến tranh mất hết chẳng còn chi
Ngày chạy loạn lũ con còn thơ dại*

*Nhớ cuộc sống đổi thay như chiếc áo
Mẹ mới cười vui thấy cháu lớn khôn
Đã phải khóc tiễn con vượt biển
Đã phải trông ngày đoàn tụ mỗi mòn*

*Năm năm, mười năm từng đĩa về thăm
Nợ cơm áo hằn lên vàng trán rộng
Cuộc sống quê người thiếu mẹ như không
Lưng bé nhỏ gánh bao sầu lũ thú*

*Mẹ hằng đêm, nhớ đĩa con xa xir
Làm phước cho người, để phước con yêu
Ôi! chắt chiu từng đồng tiền con biếu
Mẹ giúp người khôn khó với khổ đau*

*Con ngồi đây một chiều thu cỏ úa
Chiếc lá vàng rơi... rơi sân trước la đà
Chiếc lá vàng rơi... rơi sân sau ngấp nắng
Mẹ của con giờ... lạnh lẽo nắm mồ xa!*

Nguyễn Bạch

Thu Ván Vương

*Nắng thu vàng óng ả
Lưng lơ sợi tơ trời
Chiếc lá bay lơ lả
Làn gió đùa chơi vơi*

*Dù nhau chiều thu nào
Tìm rộn ràng xuân xao
Cửa tâm hồn hé mở
Mảnh tình hồng vội trao*

*Giờ công viên lặng lẽ
Lá phai màu nhẹ rơi
Bờ mi rừng dòng lệ
Lời hẹn xưa xa vời*

*Tay nâng niu kỷ niệm
Mộng ngày thơ êm đềm
Chia xa chiều hoang tím
Chờ ai đêm từng đêm*

*Giọt sương thu lóng lánh
Điểm trang hoa tâm xuân
Trăng tà bên vườn hạnh
Chào bình minh chuông ngân*

*Mây giăng buồn man mác
Bàn bạc phủ tâm tư
Hạt mưa thu dào dạt
Nồng nàn ướt tờ thư*

18-11-10

Đỗ thị Minh Giang

LÁ THU

Lá vàng như gợi bóng thời gian
Được mấy mùa xanh vội úa tàn
Có phải mưa chan trời cổ quận
Hay vì gió cuốn nẻo quan san?
Cơn sấm lã chã bên thềm mộng
Nỗi nhớ rưng rưng giữa phím đàn
Xác rã thân mòn theo tuế nguyệt
Mà tình non nước dễ nào tan!

nguyễn vô cùng

HAI PHƯƠNG

Từ thuở xa người cách cố hương
Môi quen rượu đắng mưa đêm trường
Ta một phương và em một phương!

Ở đây Thu đã vàng cây lá
Chờ gió Đông về đợi tuyết bay
Tóc đã phai xanh đầu điểm bạc
Mộng hờ cũng trắng cả đôi tay.

Bao giờ trở lại quê nhà nhỉ ?
Đất khách chân quen ,lạ dấu giày
Phòng lạnh ta nghiêng đầu hỏi bóng
Quê người tâm sự với ai đây ?

Hai đũa , hai phương trời cách biệt
Bên này, bên ấy nhớ thương nhau
Vàng trắng xưa vẫn lưng chừng núi
Hiu hắt trời sương, cánh nhạn gầy !

Đêm qua trâm lặng năm canh mộng
Rượu nhạt mềm môi uống chẳng say.

Hoàng Song Liêm

Virginia

TWO WORLD CORNERS

Since the time away from you
and motherland
My lips habitually taste bitter liquor and
nightly rain
I'm in one world corner and you're away
in another!

Autumn here is coloring all tree leaves
Waiting for Winter wind and
fluttering snow
My once shiny black hair has turned silvery
All fleeting dreams are now in empty hands

When will I get to go back home?
Familiar feet in foreign land, footprints
still strange
In freezing cold room, I ask my shadow:
With whom can I share my feelings here?

Two lost souls in two world corners
This side, that side, missing each other
The same old moon still shines above
A lonesome crane in foggy sky!

Last night went by in lonely dreams
My lips softened with liquor are still awake.

Translated by
Hoàng-Tâm

Ngắm thu DC nhớ thu Hà Nội

Mùa thu DC
Nắng vàng như ươm mật
Cả rừng phong rực rỡ đến sững sờ
Lá đỏ thắm tươi như áo em ngày cưới
Lá vàng mơ sầu đẹp tựa cô dâu
Em bước đi
Ánh mắt buồn vương lại
Anh xót xa nhìn
Chẳng biết nói năng chi
Bao năm qua đi
Từ khi già biệt kinh kỳ
Anh vẫn nhớ
Mùa thu xưa Hà Nội

Mùa thu với bao tang thương
biến đổi
Khiến tình mình tức tưởi ly tan
Em ở lại Bắc
Anh vô trong Nam
Rời sang đất Mỹ
Người góc bể
Kẻ chân trời
Giờ chỉ biết ngậm ngùi
Nhớ lại mối tình xưa

Hồng Thủy

ngồi bên hồ ngắm thu về...

*em thấy lạ hôm nay sao lạnh quá...
thu mới về mà trời đã như đông
những chiếc lá vừa chớm thay màu áo
lạnh trong lòng... lạnh cả ở ngoài song.*

*thu lại về man mác những nhớ mong
vài con én co ro tìm nơi trú
hơi thu lạnh cá cũng thêm lười biếng
đời tha hương... ngày đủ cả bốn mùa...*

*cứ như thế hồn lẫn đầy cỏ úa
mùa đi qua tan những cuộc tình mau
trên vai áo giọt mưa như nước mắt
miệng cười vui chân đá nhẹ nhánh sầu!*

*thôi thu nhé cho nỗi buồn ẩn náu
cho mùa sang với hạnh phúc tràn đầy
đáy trái tim để một chỗ cho mây
pha màu nắng vàng thu ngàn lá đỏ...*

Nguyễn Bạch

CÂY MÙA THU VỚI NGƯỜI

*Cây đã sống qua mùa đông rét mướt
Hứng tuyết sương nuôi cành mới đâm chồi
Trong âm thầm nấn nót nụ hoa tươi
Chờ dâng hiến cho đời bao sắc thắm
Cây đã sống qua mùa xuân êm ấm
Đón nắng hồng tô màu lá thêm xanh
Đón gió đưa nhè nhẹ lá ru cành
Cành với lá nâng niu chùm hoa nở
Cây đã sống qua mùa hè nắng đỏ
Chờ Hạ vàng trên thân nám da khô
Vẫn hoài mong cho trái chín ai chờ
Trái ngọt mát dù thân cây cần cố
Cây đã sống qua mấy mùa thay đổi
Xuân có vui và Đông có lạnh lùng
Giữa hạ nồng cây có khát hay không?
Khi đã vất cho đời bao giọt nước
Cây có mỏi, nên khi hè vừa bước
Thu vội về để nhận lá vàng rơi
Thu ru cây ngủ giấc chết bên đời
Tìm nhựa sống mong ngày hồi sinh mới
Người nhìn cây có bao giờ tự hỏi
Cây với người ai gian khổ hơn ai?
Lá trên cây còn có những lần thay
Người trọn kiếp được mấy lần ngơi nghỉ
Nếu người được mùa thu ru giấc ngủ
Rũ nhọc nhằn năm tháng bám trên vai
Người sẽ đi không ngại quãng đường dài
Để làm lại những gì còn đổ vỡ.*

HUYỀN MAI HOA

AUTUMN TREES AND HUMANS

Trees have passed through the cold winter,
To nourish budding branches, receiving mist and snow.
In silence they create fresh flowers
To offer life so many beautiful colors to glow.
Trees have experienced the warm spring,
Welcoming rosy sunlight greener leaves to render,
Hosting the wind to softly lull the boughs
As twigs and blades cosset the blooms' splendor.
Trees have subsisted through the sand season,
Bearing summer on trunks tanned and barks dry,
Still waiting for ripe fruits so long longed for,
The fresh sweet produce, being stunted to defy.
Trees have survived so many changing periods,
Feeling merry in spring and numbed in cold.
Do trees suffer thirst in sultry summer
After dripping for life so many drops of water gold?
Do trees sense fatigue so when summer just left
Autumn hurries back to accept falling yellow leaves?
Autumn lulls trees to a deadly sleep on the sidelines,
Awaited resuscitation, to seek for sap that achieves.
Have humans, looking at trees, ever wondered:
Trees or humans are to endure more displeasure?
Leaves on trees can be changed many times;
How many times may humans all life rest at leisure?
If humans were lulled by autumn to sleep
To cast off their shoulders what has been downbeat,
They would advance up in spite of long distances
To perfect everything that is still incomplete.

Verse translation by **THANH-THANH**

HÀ NỘI VÀO THU

Hà nội vào thu gió dịu hiền
Tây Hồ trầm bóng sáo ai lên
Lững lờ mây trải đi muôn nẻo
Đào dạt bè trôi đến mọi miền
Liều rủ mơ màng tranh tuế nguyệt
Trăng soi bàng bạc cảnh thần tiên
Một lần gặp gỡ lòng xao xuyến
Như lạc mất ai nét dịu hiền.

KIỀU ANH

